

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215203373
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215203373.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a členov senátu Mgr. Dušana Ďuriana a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako stará matka Z. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. K., A. N. XX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, dieťa rodičov matky C. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. K., D. XX, zastúpenej Mgr. Danou Žlnkovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Veľký Krtíš, ul. Komenského 5 a otca V. V., nar. XX. XX. XXXX, t. č. bytom W., B. XXX/X, H. republika, v konaní o návrhu matky na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti, o zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti a o návrhu starej matky o úpravu styku matky s maloletým dieťaťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 7P/87/2015-51 zo dňa 21. 12. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh matky na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti a na návrh starej matky upravil styk maloletého dieťaťa s jeho matkou tak, že táto je oprávnená stretávať sa s maloletým každú stredu v mesiaci od 13.00 hod. do 16.00 hod. a každú nedeľu v mesiaci od 10.00 hod. do 16.00 s tým, že maloletého prevezme pred bytom starej matky a na tom istom mieste ho aj odovzdá; stará matka je povinná maloletého na styk s matkou riadne pripraviť a tento jej umožniť.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/150/2013-57 zo dňa 13. 03. 2014 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Z. M. a matka a otec boli zaviazaní prispievať na výživu maloletého vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Rodičia maloletého dieťaťa v čase rozhodovania súdu o náhradnej osobnej starostlivosti nevedeli zabezpečiť riadnu výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa, nemali stabilné bývanie, prácu a finančné prostriedky, z ktorých by dokázali vykryť každodenné výdavky spojené s chodom rodiny a domácnosti. Matka viedla túlavý spôsob života, bola bez zdroja príjmu a bez zabezpečenia čo i len prístrešia. Navyše, stará matka dlhodobu zabezpečovala potreby dieťaťa, spojené s jeho výchovou a výživou a maloletý bol na prostredie u starej matky zvyknutý.

V súčasnosti má matka maloletého prenajatý byt vo M. K. na ul. D. na dobu určitú (do 31. 12. 2015) s určeným nájomným vo výške 94,- Eur spolu s výdavkami za služby spojené s užívaním bytu vo výške 115,97 Eur mesačne. Matka je na rodičovskej dovolenke s maloletou Q., nar. XX. XX. XXXX a C., nar. XX. XX. XXXX, je poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na dve maloleté deti. Obidve maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a spoločne žijú v jednoizbovom byte s kuchyňou a sociálnym zariadením v modernom prevedení, ide o zrekonštruovaný byt s plávajúcimi podlahami, bezpečnostnými dverami, plastovými oknami, v kuchyni je nová kuchynská linka, ale bez spotrebičov, kuchyňa je zariadená kuchynským stolom, lavicou so stoličkami, chladničkou a malou elektrickou rúrou;

izba je zariadená starším opotrebovaným nábytkom s rozťahovacím gaučom, televízorom, šatníkovými skriňami; matka má vyhovujúce podmienky pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté deti Q. a C..

Vyživovaciú povinnosť voči maloletému C. si neplní.

Otec maloletého C. žije v W. a o maloletého nejaví žiaden záujem, s dieťaťom sa nekontaktuje, nenavštevuje ho, neprispieva na neho žiadnym výživným.

Medzi matkou a starou matkou maloletého dieťaťa sú vzájomné vzťahy veľmi vyhrotené, v dôsledku ktorých vznikajú vážne rozpory. Maloletý má ale zabezpečené u starej matky všetky potreby pre jeho zdravý vývoj, stará matka sa o neho riadne stará, zabezpečuje jeho starostlivosť po každej stránke, maloletý sa v prostredí u nej cíti dobre. O tomto sa vyjadroval maloletý priamo na pojednávaní pred okresným súdom a túto skutočnosť súd zistil aj zo správy z konzultácie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, na referáte poradensko-psychologických služieb. Maloletý je spontánne a úprimné dieťa, ktoré nemá problém vyjadriť svoje pocity, názory a potreby; svoju matku má rado, rado sa s ňou stretne, porozpráva, zahrá, avšak býva sa mu dobre u starej matky a aktuálne tam cíti väčšie zázemie a istotu zabezpečenia základných potrieb. Dieťa s matkou nechce stratiť kontakt, chce sa s ňou stretávať. Navštevuje Základnú školu vo M. K. na W. ulici; podľa vyjadrenia základnej školy matka sa o dieťa zaujíma, občas po vyučovaní za maloletým dochádza do školy, niekoľkokrát si pozrela zošity, učebnice maloletého, informovala sa o jeho prospechu; maloletý o matke pred spolužiakmi nerozpráva, nie je ani nejakým spôsobom viac pozorovateľná citová naviazanosť na matku; pri téme moja rodina na hodine výtvarnej výchovy zobrazil svoju starú mamu a svojho brata. Maloletý chodí do školy pravidelne, slušne oblečený, čistý, hygienické zásady dodržiava, domáce úlohy má vždy urobené.

Vychádzajúc zo zákonných ustanovení § 45 ods. 6, § 47 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine okresný súd zamietol návrh matky; poukázal na to, že zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti prichádza do úvahy iba z vážnych dôvodov. Hoci rodičia majú prvoradé právo a povinnosť svoje maloleté dieťa vychovávať, môžu tak robiť v prípade, že majú pre jeho riadnu starostlivosť predpoklady a chcú ju uskutočňovať. Matka síce upravila svoje osobné pomery, najmä zabezpečením bývania; nájom bytu má však dojednaný na dobu určitú do konca roka 2015, hoci aj s možným prísľubom do budúcnosti. Matka však nedisponuje takým vybavením domácnosti, aby boli čo najlepšie zabezpečené potreby všetkých jej maloletých detí. Nie je v záujme maloletého dieťaťa zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť; matka v súčasnosti disponuje len rodičovským príspevkom a prídavkami na maloleté deti, z ktorých finančných prostriedkov platí nájom a potreby dvoch maloletých detí, žijúcich s ňou. Vyživovaciú povinnosť voči maloletému C. si neplní vôbec napriek súdom určenému výživnému na úplnej hranici životného minima, čo v súčasnosti predstavuje 27,13 Eur.

Okresný súd poukázal na ustanovenie § 43 ods. 1 zákona o rodine a § 100 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“), vzhľadom na ktoré bolo vypočítané aj maloleté dieťa, čomu venoval náležitú pozornosť. Maloletý sa vyjadril či už na pojednávaní, resp. pred psychológom referátu poradensko-psychologických služieb a jeho želaním je zostať u starej matky a so svojou matkou sa stretávať; na jeho vyjadrenie súd prihliadol. Okrem toho, maloletý sa dlhodobo nachádza v domácnosti svojich starých rodičov, je na nich citovo naviazaný; zároveň je citovo naviazaný aj na svojho brata C. M., ktorý tiež bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Z. M.. Dieťa je v domácnosti starej matky spokojné, starí rodičia zvládajú starostlivosť o svojho vnuka, resp. svojich vnukov, majú zabezpečené vhodné bytové podmienky, majú citový vzťah k maloletému a s jeho výchovou v súčasnej dobe nemajú žiadne problémy. Dieťa riadne navštevuje povinnú školskú dochádzku, dosahuje výborný prospech, zo strany starých rodičov je dieťaťu poskytovaná všetka potrebná starostlivosť.

Matka maloletého žije v malom byte s ďalšími dvomi maloletými deťmi, ktorým síce zabezpečuje osobnú starostlivosť, avšak podmienky bývania sú podstatne horšie. Nežije už túlavým spôsobom života, avšak podmienky pre starostlivosť o ďalšie maloleté dieťa vytvorené nemá.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrh matky zamietol a rozhodol o úprave styku matky s maloletým dieťaťom na návrh starej matky. Zvážil okolnosti na strane maloletého dieťaťa, prihliadol na vek dieťaťa, na jeho vzťah ku matke, ktorá ho nemá v osobnej starostlivosti, ako aj na doterajší spôsob a rozsah stretávania sa, na denný režim dieťaťa a tiež aj okolnosti na strane matky a jej časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, ktoré sú potrebné, aby bol vymedzený časovo a v presne stanovený deň styk matky s dieťaťom. Matka v minulosti za dieťaťom kedykoľvek prišla, zobrala ho zo školy, stará matka nemala vedomosť o tom, kde sa dieťa nachádza, keďže nemala kontakt na matku. V zmysle § 45 ods. 6 Zákona o rodine naďalej zostáva zachované právo matky (ale aj otca) stykať sa s maloletým, čo si sám maloletý aj žela a to spôsobom, že bude matku navštevovať na určitý počet presne stanovených hodín. Dieťa má právo na rodiča, každý rodič až na zákonné výnimky (§ 25 ods. 3 Zákona o rodine) má

právo realizovať svoj výchovný vplyv na dieťa, čo rodič, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti, môže uskutočňovať iba prostredníctvom styku s maloletým.

Proti tomuto rozsudku podala včas (bez svojej právnej zástupkyne) odvolanie matka, ktoré na výzvu okresného súdu doplnila. Z obsahu jej odvolania vyplynulo, že žiada zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť a žiada zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti, pretože ako matka má právo dieťa vychovávať a nie sa s ním len sýkať v presne vymedzenom čase. Podľa jej názoru vyjadrenie maloletého, že chce bývať u starej matky a s matkou sa len stretávať, bolo pod vplyvom kolízneho opatrovníka aj sudkyne; popierala skutočnosti, že by nemala dostatok finančných prostriedkov. Zdôraznila, že nevedie túlavý spôsob života a že má zabezpečené bývanie v jednoizbovom byte, rovnako ako stará matka maloletého dieťaťa, kde žije so svojim manželom Q. M. a s jej ďalším synom C. M.. Zdôrazňovala, že ona je matkou maloletého C. a má právo mať zverené maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, ako ostatné matky, chce, aby jej syn cez týždeň býval u nej, čo mu stará matka zakazuje, nechce sa s ním stretávať len na ulici alebo v škole. Je neprijateľné, aby s vlastným synom nemohla písať domáce úlohy, stará matka neovláda pravopis ani anglický jazyk. Jej syn vždy chcel, aby s ním bola pri písaní domácich úloh, pri čítaní. Jej práva ako matky sú porušované, vôbec sa na ne neprihliada, chce vrátiť syna, keď má už zabezpečené bývanie, jej najstarší syn C. M. mal v novembri 2015 15 rokov a doteraz nemá vybavený občiansky preukaz vďaka tomu, že je dočasne zverený starej matke, s ktorou nechce ísť na políciu preukaz vybaviť. Matka so svojim synom C. čakajú na otca V. V.; žiadala, aby súd nariadil jeho výpoveď ohľadom tohto sporu o syna; on pracuje v W.. Odňatím syna jej boli odobraté aj prídavky na dieťa; jej príjem je nateraz 250,- Eur, s prídavkami na dcéry aj C. by to bolo 290,- Eur a k tomu by pribudlo ďalších 60,- Eur, čo je náhradné výživné, ktorési vybavuje. Podľa nej maloletý je smutný a zarmútený, že nemôže byť s matkou, je evidentné, že trpí a nasilu je držaný u starej matky.

K odvolaniu matky sa vyjadrila stará matka maloletého dieťaťa. Nesúhlasila s odvolaním, pretože skutočnosti uvádzané v ňom nie sú pravdivé. Ona nikdy nezakazovala dieťaťu stretávať s matkou, ale matka nedodríava termín styku. Každý deň chodí za dieťaťom do školy, vyrušuje ho z vyučovania a obidvaja chlapci (maloletý C. V. aj maloletý C. M., ktorý chodí do 9. triedy) sa za to hanbia. Spolužiaci ich vysmievajú, že na čo matka chodí za nimi každý deň. Navyše matka bez súhlasu zoberie maloletého C. zo školy a stará matka potom nevie, kde sa nachádzajú. Ani matka ani otec dieťaťa neplatia výživné. Otec o maloletého nemá žiadny záujem, neprispieva výživným ani darčekom pri príležitosti sviatkov alebo Vianoc. Žiadala, aby súd zakázal matke chodiť za dieťaťom do školy. Poukázala na to, že C. a X majú veľmi pekný vzťah. O deti sa nestará ani jeden z rodičov.

Kolízny opatrovník a otec maloletého dieťaťa sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných odvolaním v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok vo veci samej podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Základným predpokladom zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je, že takéto opatrenie je v záujme dieťaťa. Záujem dieťaťa sa posudzuje objektívne, t. j. správanie rodičov musí byť v rozpore najmä s ustanoveniami § 28, § 29 a § 30 Zákona o rodine. Jedným z práv a povinností rodičov je povinnosť sústavne a dôsledne sa starať o výchovu dieťaťa, jeho zdravie, výživu a všestranný vývoj. Ak rodičia túto starostlivosť zanedbávajú alebo nie sú ju schopní poskytnúť, v dôsledku čoho je výchova dieťaťa vážne ohrozená, súd môže zveriť dieťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby. Náhradná osobná starostlivosť je vzťah nahradzujúci výkon len tých práv a povinností rodičov, ktoré smerujú na zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa. Nenahrádza rodičovský vzťah. Preto rodičovi zostáva naďalej zachovaná vyživovacia povinnosť. Osoba, ktorej bolo dieťa zverené do starostlivosti, nemá voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť; v rámci osobnej starostlivosti musí zabezpečiť uspokojovanie potrieb dieťaťa, a to z výživného od rodičov alebo iných osôb, ktoré majú voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť. Z účelu náhradnej osobnej starostlivosti vyplýva, že sa musí vykonávať na prospech dieťaťa; v priebehu jej

výkonu však musí dôjsť k tomu, že sa zmení situácia a to v osobných pomeroch osoby, ktorá má dieťa v starostlivosti tak, že táto nebude schopná alebo ochotná pokračovať v starostlivosti. V takom prípade je v prvom rade potrebné zistiť, či nie je možný návrat dieťaťa do vlastnej rodiny. Ak sa preukáže, že rodičia naďalej nezabezpečia alebo nebudú môcť zabezpečiť osobnú starostlivosť, súd rozhodne o ďalšej náhradnej osobnej starostlivosti.

Rodičia majú v prvom rade právo, ale aj povinnosť, maloleté deti vychovávať a zabezpečovať starostlivosť o ne; v prípade, že si tieto povinnosti neplnia a je ohrozená výživa, zdravie, psychický a fyzický vývoj maloletého dieťaťa, prichádza do úvahy náhradná osobná starostlivosť.

Predmetom odvolacieho konania bolo predovšetkým posúdenie otázky, či sú v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky.

Odvolať matku nie je dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že okresný súd vykonal všetky dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; skutkový stav a vykonané dokazovanie bolo postačujúce na rozhodnutie vo veci. Okresný súd vypočul aj maloleté dieťa a vychádzal aj zo správy o psychologickom posúdení, kde bol tiež vykonaný pohovor maloletého dieťaťa. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Pri rozhodovaní prihliadol odvolací súd aj na ustanovenie § 212 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Zo skutkového stavu, zisteného okresným súdom, vyplýva, že maloletý pochádza zo vzťahu matky a V. V., ktorí nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/150/2013-57 zo dňa 13. 03. 2014 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Z. M. a matka a otec boli zaviazaní prispievať na maloletého výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Starej matke bol zverený aj starší syn matky C. M., nar. XX. XX. XXXX, ktorý pochádza zo vzťahu s V. M.; okrem dvoch synov má matka ešte dve maloleté dcéry Q. M., nar. XX. XX. XXXX, ktorej otcom je W. W. a k maloletej C. M., nar. XX. XX. XXXX (zo spisu nevyplýva, kto je otcom maloletej), ktoré žijú v spoločnej domácnosti s matkou. Starej matke pomáha s výchovou maloletého C. a C. jej manžel Q. M., nar. XX. XX. XXXX. Maloleté deti boli do osobnej starostlivosti starej matky zverené so súhlasom starého otca z dôvodu, že ich matka viedla túlavý spôsob života, nezabezpečovala rodinu finančne; deti bývali často hladné, nemali zabezpečené trvalé bývanie. Zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti maloletého C. matka nežiadala; aj na túto skutočnosť stará matka poukázala s tým, že rozdielny prístup k deťom nie je v ich záujme.

Okresný súd správne ustálil, že ponechanie maloletého v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky je plne v jeho záujme, pretože matka nemá skutočný a opravdivý záujem o maloletého. Z dokazovania vyplýva, že riadnu osobnú starostlivosť poskytuje maloletému práve stará matka spolu so svojím manželom. Ponechaním v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky sa tak chráni záujem maloletého na individuálnej každodennej starostlivosti v riadnej rodine, ktorú mu zo subjektívnych dôvodov nezabezpečuje matka. Okresný súd nepochybil ani v tom, že posudzoval rodičovskú starostlivosť o maloletého len zo strany matky, keďže otec nemá záujem o maloleté dieťa a žije v zahraničí. Rozhodnutie okresného súdu nie je ani v rozpore s ustanovením článku 9 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý tiež dovoľuje oddeliť maloleté dieťa od rodičov proti ich vôli, ak tak v súlade s platným právom rozhodne súd, s ohľadom na najlepší záujem maloletého dieťaťa vzhľadom na zanedbávanie zo strany rodičov, ako je tomu aj v prejednávanej veci. Okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu, ktorý správne právne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne rozhodol v súlade s najlepším záujmom maloletého. Rozhodnutím okresného súdu síce dochádza k faktickému obmedzeniu rodičovských práv a povinností matky, ale len v rozsahu, v akom nepatria starej matke; matka neprestáva byť rodičom maloletého, má nepochybné právo na informácie o maloletom a má právo stretávať sa s ním v rozsahu, ako to určil okresný súd. Nie je vylúčené, že matka v budúcnosti upraví svoje pomery tak, aby mohla zabezpečiť riadnu osobnú starostlivosť o maloletého (§ 44 ods. 1 Zákona o rodine).

V záujme maloletého M. aj podľa jeho vlastného vyjadrenia je, aby vyrastal v stabilnom prostredí, ktoré mu zabezpečujú starí rodičia, v spoločnej domácnosti s jeho ďalším bratom, s ktorým má vytvorený

výborný vzťah. Matka síce v odvolaní uvádza, že so zverením do jej osobnej starostlivosti súhlasí aj otec maloletého dieťaťa, ktorý k nim príde, avšak z obsahu spisu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by viedli k možnosti úvahy, že otec maloletého dieťaťa má záujem vrátiť sa k matke a obnoviť s ňou spolužitie a spoločne sa starať o ich spoločné maloleté dieťa, prípadne o ďalšie deti pochádzajúce zo vzťahu s inými mužmi. Otec maloletého dieťaťa nejaví oň žiaden záujem, neplatí výživné určené súdom v najnižšej zákonnej výške.

Vzhľadom na odvolacie námietky matky krajský súd považuje za potrebné uviesť, že rozsudok okresného súdu nepochybne zasahuje do postavenia matky v zmysle jej práva na súkromie v zmysle článku 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na ochranu manželstva, rodičovstva a rodiny v zmysle článku 41 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s článkom 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Do týchto práv je možné zasiahnuť v prípadoch ustanovených zákonom (článok 16 ods. 1), resp. rozhodnutím súdu na základe zákona (článok 41 ods. 4 posledná veta). Týmto zákonom je Zákon o rodine (§ 45 a § 46 Zákona o rodine); tieto ústavné podmienky boli v prejednávanej veci splnené vzhľadom na to, že v zmysle článku 41 ods. 1 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky sa práve deťom zaručuje osobitná ochrana. Súčasne z hľadiska Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej len „Dohovor“) a príslušnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu je možné do práva matky na súkromie (konkrétne jej práva na rodinný život s deťmi) v zmysle článku 8 ods. 1 a 2 Dohovoru zasiahnuť, len ak je takýto zásah v súlade so zákonom, je legitímny z dôvodu ochrany práv maloletého a je zachovaný princíp proporcionality vo vzťahu medzi právom na súkromie a konkrétnou formou zásahu, ktorý je v zásade daný, ak je zásah vzhľadom na okolnosti prípadu nevyhnutný (nevyhnutnosť zásahu však nie je synonymom potrebnosti zásahu alebo jeho užitočnosti); v tejto oblasti majú jednotlivé štáty pomerne široký rámec na voľnú úvahu a veľký dôraz sa kladie na zabezpečenie procesných práv dotknutého rodiča; rozhodnutie o odňatí dieťaťa z rodičovskej výchovy je považované za dočasné opatrenie, z čoho vyplýva pozitívny záväzok štátu vykonávať aktívne kroky pre obnovenie spoločného života detí a rodičov, spočívajúce napríklad v povinnosti aspoň raz za čas znovu prehodnotiť, či sa situácia na strane rodičov zlepšila alebo minimalizovať obmedzenia v stretávaní sa rodiča s dieťaťom v náhradnej starostlivosti; na druhej strane pobyt dieťaťa u náhradných rodičov po relevantne dlhý čas môže medzi ním vytvoriť vzťah, ktorý spadá pod ochranu článku 8 Dohovoru.

Z hľadiska prejednávanej veci boli matke garantované jej procesné práva, zúčastnila sa konania a mala možnosť vyjadriť svoj skutkový aj právny názor na vec; dôvodom na rozhodnutie okresného súdu bol záujem maloletého na riadnej výchove špecifikovaný vyššie; navyše matka má upravený styk s maloletým dieťaťom z dôvodu jeho pravidelnosti a usporiadania, pretože ani doposiaľ stará matka jej styk s maloletým neobmedzovala; v neposlednom rade je potrebné rešpektovať aj citový vzťah, ktorý sa medzi starou matkou a maloletým vytvoril v dôsledku jej starostlivosti a spoločného života a ktorého pokračovanie je nateraz v záujme maloletého.

Keďže matka sa odvolaním osobitne nedomáhala zrušenia rozhodnutia ohľadom úpravy styku, ani neuvádzala iné konkrétne ohľadom úpravy styku s maloletým, odvolací súd sa k tomuto viac v konkrétnostiach nevyjadruje. Podľa názoru okresného súdu je rozsah úpravy styku dostatočný na to, aby sa citový vzťah matky a dieťaťa prehlboval.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože o nich nerozhodoval ani okresný súd.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.